

SPRAWOZDANIE Z WYPRAWY MADAGASKAR, GÓRY ANDRINGITRA 2007 IA23

Miejsce: Madagaskar, Góry Andringitra, Rejon Tsaranoro

Termin: 08.07 – 27.08.2007

Uczestnicy: Artur Magiera – KW Katowice,
Paweł Wyciślik – niezrzeszony (brak dofinansowania PZA)

Dofinansowanie PZA: 1200,00 zł (kwota ta pokryła 12% wszystkich wydatków dla jednej osoby związanych z wyprawą)

Ryc. 1. Masyw Tsaranoro i Chamelon (fot. Artur Magiera)

Założone cele wyjazdu

„Celem głównym wyprawy było wytyczenie nowej polskiej drogi w górach Andringitra. Dodatkowo chcieliśmy powtórzyć ciekawsze drogi w masywie Tsaranoro o trudnościach do 7c. W tym próba pierwszego polskiego powtórzenia drogi Gondwanaland, 7c (7a obl.), na najwyższej (800m) wschodniej ścianie Tsaranoro Be”.

Cele zrealizowane

Początek czterotygodniowego pobytu przeznaczaliśmy na rozwspinanie i zapoznanie się ze specyfiką tamtejszego granitu. Powtórzyliśmy kilka dróg wspinaczkowych należących do klasyków rejonu Tsaranoro jak i kilka rzadziej uczęszczanych. Następnie przystąpiliśmy do realizacji celu głównego wyprawy. Wybór padł na 300 metrową wschodnią ścianę Mitsinjoarivo. Biorąc pod uwagę małą jej dotychczasową eksplorację (3 istniejące tam drogi były kontrastem do otaczających ją innych ścian, szczególnie do wąskiej Tsaranoro Kely, gdzie niektóre z 6 sąsiadujących tam dróg krzyżują się), atrakcyjnego (odmiennego od połogich płyt rejonu) charakteru pokonywanych formacji oraz ilość dysponowanego przez nas sprzętu, zdecydowaliśmy się właśnie na tą ścianę. Kłopoty ze sprzętem (strata jednego akumulatora, następnie zepsucie się ładowarki do wiertarki, itp.) spowodowały wydłużenie prac nad nową drogą. Wreszcie dzięki pomocy miejscowych ludzi udało się zrealizować nasz projekt do końca. Niestety podczas próby klasycznego przejścia całości drogi urywa się kluczowy chwyt na najtrudniejszym wyciągu, więc pozostało nam pociągnąć z ekspresa (1xA0, 7c+) i dokończyć drogę do szczytu. Obecnie to miejsce (szacowane na 8a+ lub 8b) czeka na kogoś mocniejszego, z zapasem skóry na palcach i ze „świeżą” wolą walki. My

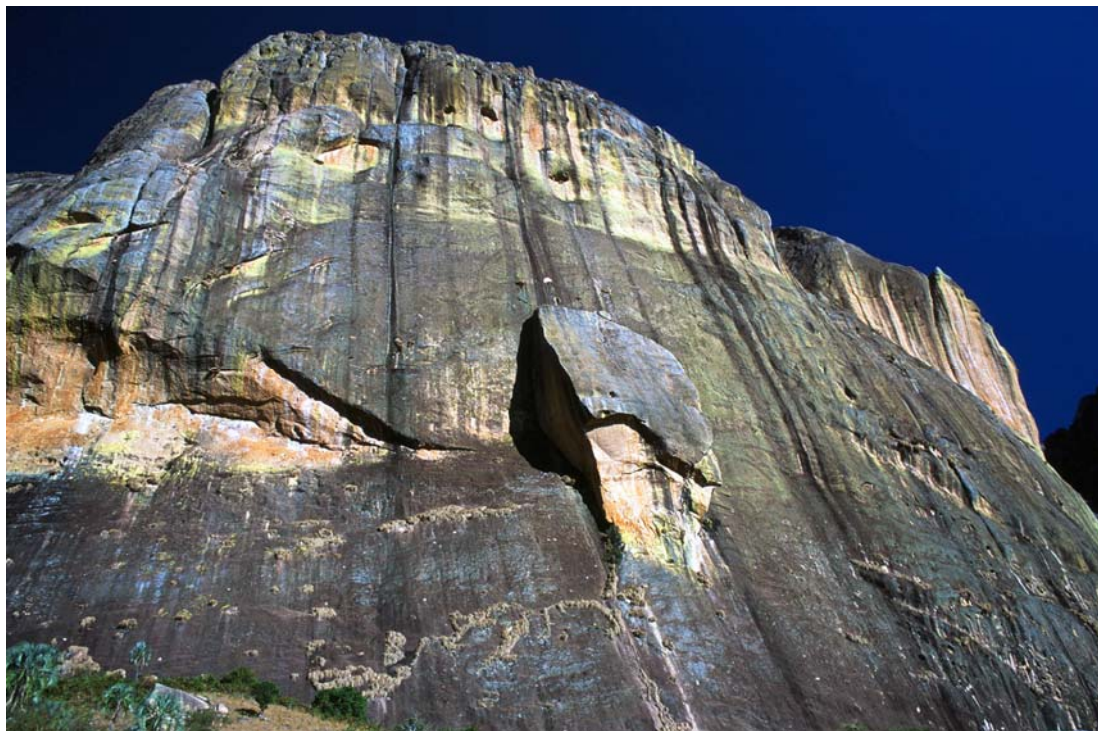
po wielotygodniowej, wydłużającej się pracy nad drogą odpuściliśmy plan maksymalny, czyli próbę polskiego pierwszego powtórzenia imponująco wyglądającej drogi Gondwanaland na Tsaranoro Be i wyruszyliśmy na północ Madagaskaru na aktywny wypoczynek.

Ryc. 2. Paweł Wyciślik na drodze „Out of Africa” na Tsaranoro Kely (fot. A. Magiera)

Droga „**Ukojenie**” (**Relief**) (ryc. 5) zaczyna się na lewym krańcu okapów, podcinających ścianę z prawej strony. Wydaje się, że jest to jedna z niewielu możliwości klasycznego pokonania tej formacji. Pierwsze trzy wyciągi pokonują przewieszoną część ściany - dwa okapy, pomiędzy którymi droga kluczy pomiędzy soczewkowatymi wgłębieniami i skalnymi dziuplami. Czwarty i piąty wyciąg omija bambuły w litej pionowo-położonej skale, po małych chwytach lub miejscach, gdzie mocno musi pracować wyobraźnia aby się one pojawiły. Szósta długość linii drogi przekracza ogromną rysę i łatwiejszym terenem dochodzi do końca grzędy. Następnie kontynuuje rynną, której początek to przewieszająca się rysa, dająca (wyjątkowo jak na ten rejon) możliwość klinowania palców i dłoni. Rynna kończy się przestrzennym małym wąwozem w partii szczytowej (R9, 5c, dł. 45m, 3 spity przelotowe). Ostatnie 50m łatwego terenu (miejsce 5a, 2 punkty przelotowe) kończy się na szczycie Mitsinjoarivo na ostatnim spicie drogi Piola/Robert (dobiliśmy drugi punkt i obecnie jest stanowisko zjazdowe).

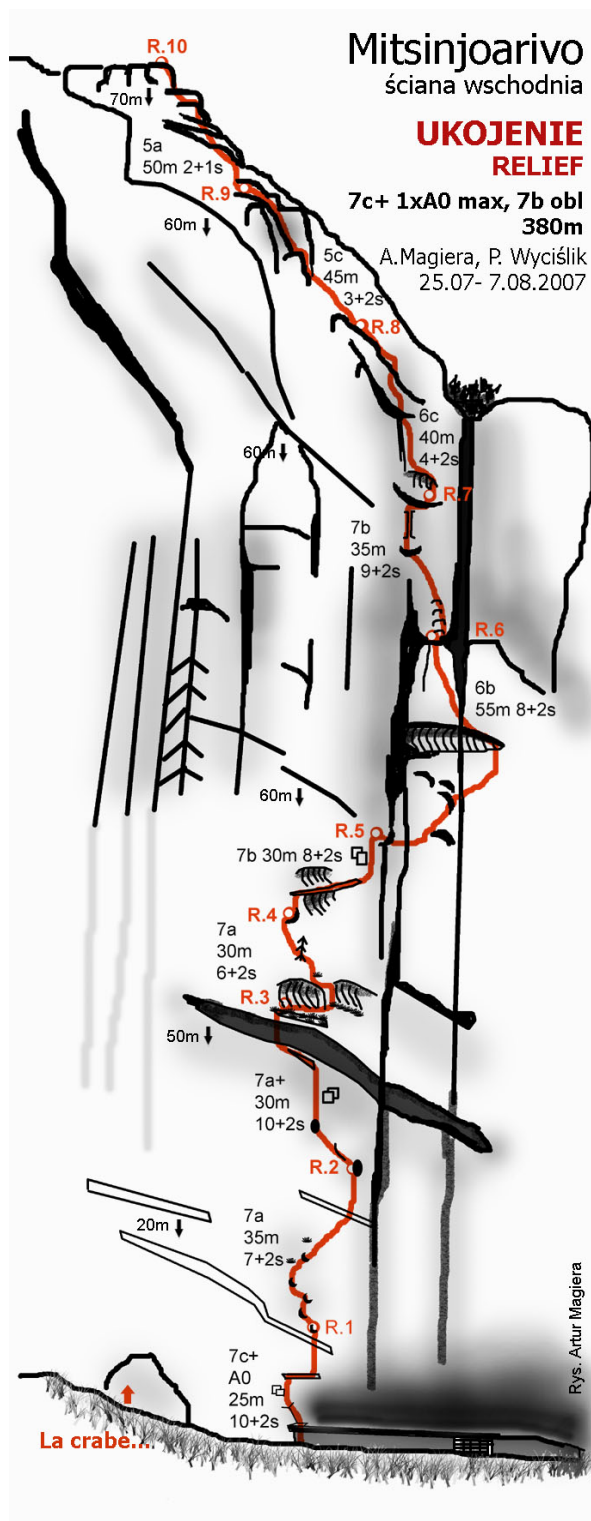
Droga oferuje wspinanie w różnych formacjach, o zmiennych trudnościach. Niestety oprócz litej skały (większość) można spotkać też odcinki bardziej kruche oraz porośnięte tutejszą roślinnością (trawy, kaktusy, itd.). Sposób asekuracji jest zgodny z tradycją i możliwościami, na jakie pozwala granit w tym rejonie (stałe spity). Odległości pomiędzy spitami są zróżnicowane (od 2m na I wyciągu do 20m na ostatnim) i istnieją możliwości 15m lotów w terenie ok. 7a (testowane osobiście). Zapraszamy do powtórzeń.

Ryc. 3. Wschodnia ściana Mitsinjoarivo (fot. Artur Magiera)

Ryc. 4. Paweł Wyciślik na trzecim wyciągu drogi „Ukojenie” (fot. Artur Magiera)

Ryc. 5. Schemat drogi „Ukojenie”.

Kalendarium wyprawy

- 08-09.07.2007 – przelot z Pyrzowic do Antananariwo;
12.07 - nocleg w Fianaratsoa;
13.07 - dotarcie do Camp Tsarasoa, w dolinie Sahanambo, u stóp gór Andringitra;
14.07 - powtórzenie drogi „Le voie plaisir des guides suisses” 6c+, 150m RP na Lemur Wall;
16.07 - powtórzenie drogi „Karma chameleon” 7a+/b, 325m RP na Vatovarindy;
18.07 - powtórzenie drogi „Out of Africa” 7a, 580m OS na Tsaranoro Kely;
21.07 - powtórzenie drogi „Le crabe aux princes d’or” 7b+, 320m RP na Mitsinjoarivo;
25-27, 29.07 i 1-3.08 – prace nad nową drogą na ścianie Mitsinjoarivo
6.08 - powtórzenie drogi „La croix du sud” 6b+, 300m FI na Vatovarindry (A. Magiera i J. Droguet – Szwecja);
7.08 - przejście klasyczne całości nowej drogi „Ukojenie” 7c+, A0 (max), 7b+ (obl), 380m na Mitsinjoarivo, rejon Tsaranoro;
10.08 - opuszczenie doliny Sahanambo;
13-22.08 - pobyt na północy Madagaskaru, w Diego Suarez, wspinanie w rejonie skałkowym Montagne des Francais;
23.08 - przyjazd do stolicy Antananariwo;
25-27.08 - przelot do Polski.

Ryc. 6. Nasza „opiekunka” Weronika (fot. A. Magiera).

Sponsorzy:

- Shell HELIX Motor oils
- WV Besmarex
- BOSCH
- PZA
- Lhotse
- Mammut
- Monolit

Sponsorzy medialni:

- DZIENNIK ZACHODNI
- VI.4.pl
- RedPoint.pl

Dodatkowo chcielibyśmy podziękować Jolancie i Krzyškowi Barnaś oraz Bartkowi Niemcowi za ogromny wkład w organizację wyprawy.

Artur Magiera